

Uz vazmeni prilog „Sv. Cecilije“ (prilog 1 - 1976)

Premda su vazmeni tekstovi NOVE CRKvene PJESMARICE (170—194), ukupno uzeti, veoma sadržajni i pirlično poetični te stoga u biti dobro izražavaju smisao Kristovog vazmenog otajstva i njegov odjek u čovjeku koji ga s udivljenjem proživljava, četiri vazmena himna Časoslova u ovom Prilogu su dobrodošlo obogaćenje vazmenog bogoslužja, »Vazmena nek ova slava« (»Vedri dane uskrsnuća«) i »Uskrsnim nam ovim danom« (»Nebo, zemlja, svemir cijeli«), inače himne Službe čitanja od Vazma do Uzašašća Gospodnjega, uglazbio je V. Rončić za izmjenično pjevanje puka i solista. Na isti je način M. Leščan uglazbio »Na gozbu Kralja Jaganjca«, himan Večernje vazmenog vremena. Isti je skladatelj vazmeni himan Jutarnje — »Već zora rumen prosipa« skladao za troglasni mješoviti zbor, solistu i orgulje. Prva tri himna idealno su

zamišljena s obzirom na sudjelovanje u bogoslužju. Četvrti popunjava veliki nedostatak što se osjeća u skladbama za zborno pjevanje, prikladnim za liturgiju. Šteta što uz »zbor, solistu i orgulje« ne stoji još i »puk«. To bi ga učinilo idealnim za liturgijsku uporabu. No i ovakav će u njoj naći svoje mjesto.

Ovi klasični vazmeni tekstovi postaju tako pristupačnima našim kršćanskim zajednicama. S jedne strane su bogati sadržajem te mogu biti nosiocima zdrave vazmene duhovnosti, a s druge su strane zaodjenuti suvremenim glazbenim ruhom te će sigurno postati omiljenim pjesmama sviju nas. Zato skladateljima možemo samo zahvaliti za plemenit trud, a svim voditeljima pjevanja toplo preporučiti da ih prihvate i uvedu u pjevanje svojih zajednica.

V. Zagorac

Odgovori druge skupine

1.

- a) Felix Mendelssohn — Bartholdy.
- b) Ludwig van Beethoven.
- c) Richard Strauss.
- d) Paul Dukas.

2.

- a) »Fantastična simfonija« — »Faustovo prokletstvo«.
- b) Opere »Strijelac vilenjak« i »Oberon«.
- c) »Simfonija Jadrana« i opera »Dorica pleše«.
- d) Opere »Rigoletto«, »Aida«.
- e) Ciklus popjevaka »Lijepa mlinarica«, »Nedovršena simfonija« (VIII.) u h-molu.
- f) »Simfonija u d-molu«, »Simfonijske varijacije za glasovir uz orkestar«.

3.

- a) U grupi drvenih svirala *contrafagot*,
U grupi limenih svirala *tuba*.
- b) Takav pisak imaju oboe, engleski rog, fagot i *contrafagot*.
- c) Ventile imaju trube, corni (rogovi) i tube.
- d) 1. struna — a¹;
2. " — d¹;
3. " — g;
4. " — c.

4.

- a) To su: Allemanda, Couranta, Sarabanda i Giga.
- b) *Simfonijska pjesma* pripada području programne glazbe, a nastala je i cvala u razdoblju romantike.

U skladbama ove vrste kompozitor slobodno obrađuje neku pjesničku misao, neki povijesni događaj, dojmove iz prirode i slično. Narodne legende i bajke također su našle primjenu u simfonijskim pjesmama.

Svojim su se simfonijskim pjesmama istakli skladatelji F. Liszt, B. Smetana, P. I. Čajkovski, Rimski-Korsakov, J. Sibelius, naš B. Bersa, R. Strauss i drugi.

- c) Treća simfonija u Es — duru.
- d) Srednji dio sonatnog oblika koji je smješten između ekspozicije i reprize ili rekapitulacije.

5.

- a) »Carmen«, opera Georgesa Bizeta.
- b) »Koncert za klavir u a-molu« Roberta Schumanna.
- c) »Il Trovatore« (Trubadur), opera Giuseppea Verdija.
- d) »Simfonija u h-molu«, nedovršena, Franza Schuberta.

Z. Grgošević